

Sygnatura akt II C 2268/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 13 sierpnia 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie II Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Matias - Smolińska

Protokolant: Marta Szarkowska

po rozpoznaniu w dniu 2 sierpnia 2019 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa K. H.

przeciwko (...) Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

1. Oddala powództwo

2. Zasądza od powódki K. H. na rzecz pozwanej (...) Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 4217 zł (cztery tysiące dwieście siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu

3. Kosztami postępowania w pozostałym zakresie obciąża Skarb Państwa

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 października 2016 r. powódka K. H. wniosła o zasądzenie od (...) S.A. w W. kwoty 20.470,92 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 28 listopada 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanej kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, powiększonych o kwotę 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. P. wniosła również o ustalenie odpowiedzialności pozwanego za wszelkie konsekwencje mogące pojawić się na jej zdrowiu w przyszłości a nieujawnione w chwili obecnej będące skutkiem zdarzenia z dnia 13 sierpnia 2016 r.

W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 13 sierpnia 2015 r. jako pasażerka pojazdu O. (...) uczestniczyła w kolizji drogowej którego sprawcą był kierujący pojazdem posiadający obowiązkowe ubezpieczenie OC w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Wskazała, że w następstwie zdarzenia doznała urazu kręgosłupa szyjnego w efekcie, czego zmuszona była do poddania się procesowi leczenia, który trwa do tej pory. Podniosła, że występujące na skutek zdarzenia zawroty głowy, wzmożone napięcie mięśni karku, ból i ograniczenie ruchomości kręgosłupa a także palpacyjna bolesność okolicy C1 i c 2 kręgosłupa w sposób istotny pogorszyło jej życie. Wskazała, że w wyniku przeprowadzonych badań rozpoznano u niej zniesienie fizjologicznej lordozy oraz znaczne zmiany zwyrodnieniowe w stawach uncovertebralnych. P. wskazała również, że obecnie kontynuuje proces leczenia, niemniej poza ww. skutkami odczuwa również skutki uboczne przyjmowanych leków, co uniemożliwia jej sprawowanie opieki nad niespełna 2-letnim dzieckiem. Wskazała również, że w wyniku zdarzenia przeszła stres pourazowy. W dalszej części uzasadnienia powódka wskazała, iż zgłosiła pozwanej szkodę. Pozwana odmówiła jednak zaspokojenia jej roszczeń. P. wskazała, że

na dochodzone roszczenie składa się kwota 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia za skutki wypadku oraz kwota 470,92 zł tytułem poniesionych kosztów leczenia.

Postanowieniem z dnia 28 listopada 2016 r. Sad zwolnił powódkę od kosztów sądowych w całości (k.54).

W odpowiedzi na pozew, pismem z dnia 19 grudnia 2016 r. pozwane towarzystwo wniosło o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu pozwana przyznała, iż sprawca kolizji legitymował się w chwili zdarzenia umową obowiązkowego ubezpieczenia OC zawartej z pozwanym towarzystwem. Pozwane towarzystwo zakwestionowało żądanie powoda zarówno, co do zasady jak i wysokości wskazując, iż przeprowadzone postępowanie likwidacyjne wykluczyło ażeby podawane przez powódkę obrażenia pozostawały w związku z przedmiotową kolizją (k.59-69)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 sierpnia 2015 r. około godziny 13.00 w S. na parkingu przy centrum handlowym (...) przy ul. (...) w S. miała miejsce kolizja, w której A. H. (mąż powódki) kierujący pojazdem marki O. (...) o nr rej. (...) uderzył lewą przednią częścią pojazdu w bok pojazdu marki C. (...) o nr rej. (...) wyjeżdżającego z miejsca parkingowego. P. w momencie zdarzenia była pasażerem zajmując miejsce po prawej stronie kierowcy.

W chwili zdarzenia sprawca kolizji posiadał obowiązującą polisę ubezpieczeniową od odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. w W..

Na miejsce zdarzenia wezwano funkcjonariuszy Policji. Uszkodzenia obydwu pojazdów były nieznaczne. A. H. poruszał się po parkingu z prędkością około 20 km/h.

Dowód:

- kserokopia dowodu rejestracyjnego k. 24-25
- oświadczenie k. 18, 28
- zeznania A. H. k. 97-99
- zeznania K. W. k. 99-100
- zeznania E. H. k. 100-101
- zeznania W. H. k. 101-102
- zeznania K. H. k. 271-273

Bezpośrednio po zdarzeniu powódka nie uskarżała się na dolegliwości bólowe. Pojawiły się po kilku dniach.

W dniu 21 sierpnia 2015 r. powódka udała się do Centrum Medycznego (...) w S.. Zalecono jej przyjmowanie leków przeciwzapalnych, unikanie gwałtownych ruchów i pozycji wymuszonej oraz unikania dźwigania ciężarów. P. zalecono wykonanie badania RTG oraz udanie się na konsultacje ortopedyczną.

Dowód:

- historia choroby k. 42
- zeznania A. H. k. 97-99

- zeznania K. W. k. 99-100

- zeznania E. H. k. 100-101

- zeznania W. H. k. 101-102

- karta wizyty ambulatoryjnej k. 109

W związku z nasilającymi się dolegliwościami bólowymi szyi oraz kręgosłupa szyjnego, zawrotami głowy, napięciem mięśni karku powódka w dniu 18 września 2015 r. udała się do Spółdzielni Pracy Lekarzy (...) w S. gdzie przeprowadzono u powódki badanie RTG odcinka szyjnego. Wynik badania RTG wykazał zniesienie fizjologicznej lordozy oraz zmiany zwyrodnieniowe w stawach uncovertebralnych. Ponadto widoczne były obustronnie dodatkowe żebra szyjne. Innych zmian kostnych nie dostrzeżono. P. zalecono noszenie kołnierza ortopedycznego philadelphia na okres 4 tygodni oraz stosowanie leków rozkurczowych, przeciwbólowych oraz zażywanie witamin z grupy B. P. na leki przeznaczyła kwotę 102,40 zł a na zakup kołnierza ortopedycznego kwotę 80 zł. Nadto poniosła koszty w postaci wykonania zdjęcia kręgosłupa szyjnego w kwocie 104 zł. Koszt wizyty lekarskiej wynosił 72 zł.

Dowód:

- karta choroby k. 38-39, 113-113-117

- wynik badania RTG k. 40-41

- faktura VAT k. 43-45, 47-48

- dokumentacja medyczna k. 118

W dniu 9 października 2015 r. powódka miała przeprowadzone badanie (...) (tomografia rezonansu magnetycznego) kręgosłupa szyjnego. Badanie wykazało nieznaczne zmiany zwyrodnieniowe krążka międzykręgowego C4/5 w postaci śladowej, centralnej wypukliny pierścienia włóknistego, powodującej minimalny ucisk na worek oponowy i znikome zwężenie otworów międzykręgowych. Wymiar przednio-tylny kanału kręgowego znajdował się w dolnej granicy normy. Poza umiarkowanym spłycciem lordozy szyjnej nie wykazano innych zmian patologicznych. Obraz odcinka rdzenia kręgowego kręgosłupa szyjnego przedstawiał się prawidłowo.

Dowód:

- wynik tomografii k. 33

W dniu 28 października 2015 powódka zgłosiła szkodę do (...) S.A. oraz wniosła o zasądzenie kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę oraz kwotę 470,92 zł tytułem odszkodowania z tytułu poniesionych kosztów leczenia. Zgłoszenie zostało zarejestrowane pod numerem (...).

Dowód:

- wiadomość email z dnia 28 października 2015 r. k. 34

- pismo z dnia 28 października 2015 r. k. 35-

Pozwana odmówiła zaspokojenia roszczeń powódki wskazując, że analiza zakresu uszkodzeń pojazdu marki O. (...) oraz mechanizmu ich powstania wykluczają możliwość zaistnienia szkody osobowej i pasażera pojazdu. Wskazano nadto, że dołączona dokumentacja medyczna nie potwierdziła zmian urazowych.

Dowód:

- pismo z dnia 12 lutego 2016 r. k. 19
- pismo z dnia 23 grudnia 2015 r. k. 22
- potwierdzenie odbioru k. 17
- pismo z dnia 5 listopada 2015 r. k. 29-30
- pismo z dnia 11 grudnia 2015 r. k. 26-27
- pismo z dnia 35-37

Pismem z dnia 2 lutego 2016 r. powódka wniosła o zasądzenie kwoty 10.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę w terminie 14 dni od doręczenia wezwania.

Dowód:

- pismo z dnia 2 lutego 2016 r. k. 21

Przed zdarzeniem powódka nie chorowała i nie przyjmowała leków. Nie uczęszczała do ortopedy.

Dowód:

- zeznania A. H. k. 97-99
- zeznania K. W. k. 99-100
- zeznania E. H. k. 100-101
- zeznania W. H. k. 101-102
- zeznania K. H. k. 271-273

Wyniki komisijnego badania sądowo-lalkarskiego w wiodącą rolę biegłego neurochirurga-neurotraumatologa, analiza przebiegu kolizji, rodzaj zderzających się pojazdów, zachowanie powódki bezpośrednio po wypadku i stan zdrowia powódki przez zdarzeniem, przebieg leczenia po zdarzeniu (w oparciu o wywiad od powódki i przekazana dokumentacje lekarską) wykluczają związek przyczynowo skutkowy zgłaszanych przez powódkę dolegliwości z krytycznym zdarzeniem. Mając na uwadze przebieg zdarzenia i zakres uszkodzeń pojazdów nie mogło dojść do powstania deklarowanych przez powódkę obrażeń.

Dowód:

- opinia biegłych k. 141-157
- opinia uzupełniająca k. 201-204, 223-227

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Na wstępie zaznaczenia wymagało, iż w przedmiotowym procesie powódka domagała się zasądzenia od pozwanej kwoty 20.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 28 listopada 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę, ból i cierpienie fizyczne oraz psychiczne w związku z doznany urazem na skutek zdarzenia z dnia 13 sierpnia 2015 r., sprawcą, którego była osoba posiadająca polisę odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów

mechanicznych wykupioną w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Podstawę prawną odpowiedzialności pozwanego stanowił w tej sytuacji art. 436 § 1 kc w zw. z art. 445 § 1 kc w zw. z art. 444 § 1 kc i w zw. z art. 822 kc i art. 34 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.), a także art. 189 kpc.

Zgodnie z art. 444 § 1 kc „w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu”. Stosownie zaś do art. 445 kc w zw. z art. 444 § 1 kc „w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę”. Art. 822 kc z kolei stanowi, iż „przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia” (§1). Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń (§4). Stosownie do treści art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych „z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia”. Wreszcie zaś w myśl art. 436 § 1 k.c. Odpowiedzialność przewidzianą w artykule poprzedzającym ponosi również samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody. Jednakże gdy posiadacz samoistny oddał środek komunikacji w posiadane zależne, odpowiedzialność ponosi posiadacz zależny.

Zadośćuczynienie stanowi szczególną formę rekompensaty za szkodę o charakterze niemajątkowym (krzywdę), którą doznała osoba poszkodowana wskutek bezprawnego i zawinionego przez sprawcę działania, skutkującego uszkodzeniem ciała lub wywołaniem rozstroju zdrowia (art. 445 § 1 k.c.). Z powyższego wynika, iż dla przypisania stronie odpowiedzialności odszkodowawczej za krzywdę wyrządzoną innej osobie konieczne jest zarówno zaistnienie zdarzenia je wyrządzającego jak i samej krzywdy, a nade wszystko związku przyczynowego pomiędzy tym zdarzeniem, a krzywdą. Krzywda, czyli szkoda niemajątkowa może być w pewnej mierze naprawiona przez świadczenie pieniężne. Cierpienia fizyczne lub psychiczne, wprawdzie nie mogą być w sposób adekwatny wyrównywane za pomocą świadczeń pieniężnych, natomiast świadczenia te mogą łagodzić wspomniane ujemne przeżycia poszkodowanego poprzez dostarczenie mu środków majątkowych, które pozwolą zaspokoić w szerszej mierze jego potrzeby lub spełnić pragnienia (por. Z. Radwański, A. Olejniczak, Zobowiązania – część ogólna, Warszawa 2008, s. 260).

W rozpoznawanej sprawie nie stanowiło przedmiotu sporu, iż pozwany jest podmiotem udzielającym ochrony ubezpieczeniowej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych na podstawie umowy zawartej z właścicielem pojazdu biorącego udział w zdarzeniu. Przy tym fakt zawinionego naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez kierującego pojazdem C. (...) o nr rej. (...) oraz związku przyczynowego tego zachowania z zaistnieniem wypadku drogowego pozostawał okoliczności bezsporną. Niespornym pozostawało pomiędzy stronami także to, iż powódka zgłosiła pozwanej roszczenie o zapłatę zadośćuczynienia za krzywdę oraz o zapłatę odszkodowania za poniesione koszty leczenia, będące następstwem wypadku, a ten przeprowadził postępowanie likwidacyjne odmawiając jednak wypłaty żadanego zadośćuczynienia.

Przedmiotem sporu, a w konsekwencji ustaleń Sądu, stała się kwestia ustalenia czy na skutek zdarzenia z dnia 13 sierpnia 2015 r. doszło do uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia powódki, a tym samym krzywdy oraz rozmiar należnego z tego tytułu zadośćuczynienia i ich ewentualnej kompensacji a w konsekwencji przyznania odszkodowania za poniesione koszty leczenia.

Za podstawę ustaleń w powyższym zakresie Sąd uznał dokumenty zgromadzone w aktach sprawy. Zauważyć przy tym należało, że autentyczność tych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Sąd uznał

przede wszystkim za wiarygodne opinię łączną sporządzoną przez zespół biegłych tj. biegłego sądowego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych mgr inż. W. M., biegłą sądową z zakresu patomorfologii dr med. D. D., biegłego sądowego z zakresu neurochirurgii dr hab. nauk med. W. J..

Zdaniem Sądu sporządzone przez biegłych opinie, w tym uzupełniające były logiczne, spójne z pozostałym materiałem dowodowym a także poparte specjalistyczną wiedzą i doświadczeniem zawodowym biegłego. Biegli formułując swe wywody oparli się nie tylko o materiał dowodowy znajdujący się w aktach sprawy, ale i wyniki badania powódki. Jednocześnie wskazać należy, że strona pozwana nie wносиła zastrzeżeń do sporządzonych opinii tym samym należało uznać, że również zaakceptowała metodologię przedstawioną przez biegłych. Zarzuty do opinii zgłosiła jedynie strona powodowa, niemniej biegli sporządzili opinie uzupełniające, w których odnieśli się do podnoszonych okoliczności.

Po dokonaniu oceny materiału dowodowego Sąd doszedł do wniosku, że powódka nie udźwignęła ciężaru dowodu w zakresie podnoszonych przez siebie rozmiarów i zakresu obrażeń ciała doznanych przez powódkę wywołanych wypadkiem z dnia 13 sierpnia 2015r., a co za tym idzie, również, że poniesione przez nią koszty na leczenie zostały spowodowane wywołanym uszkodzeniem ciała, czy rozstrojem zdrowia powstałym w wyniku tego zdarzenia..

W myśl ogólnych zasad postępowania cywilnego to strony mają obowiązek dowodzenia tych wszystkich okoliczności (faktów), które stosownie do art. 227 k.p.c. mogą być przedmiotem dowodu. Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W przypadku kwestionowania przez stronę pozwaną twierdzeń pozwu (zwłaszcza niepopartych jednoznacznymi dowodami), to na powódzie ciąży obowiązek podjęcia dalszej inicjatywy dowodowej i wykazania, że roszczenie, którego się domaga jest uzasadnione. Sąd może niekiedy dopuścić dowód z urzędu, jednak z uwagi na zasadę kontradyktoryjności procesu Sąd nie może sprzyjać jednej ze stron, poszukiwać samodzielnie dowodów, prowadzić postępowania dowodowego z urzędu w całości.

Z treści art. 232 k.p.c. wynika, że to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Na powódzie spoczywa więc ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie pozwu. Reguły rozkładu ciężaru dowodu stosowane przez Sąd w fazie wyrokowania mają fundamentalne znaczenie dla dokonania prawidłowej oceny wykonania przez każdą ze stron obowiązku dowodzenia w zakresie przesłanek uzasadniających roszczenie lub zwalniających stronę pozwaną od konieczności jego spełnienia. Obowiązkiem Sądu jest ustalenie, czy strona inicjująca proces wykazała okoliczności faktyczne, których zaistnienie determinuje możliwość jego skutecznego wpisania (subsumcji) w odpowiednią podstawę prawną. Jeśli ustalenia takiego dokonać nie można, to fakt ten samoistnie niweczy zasadność powództwa i to niezależnie od tego, czy pozwany z kolei udowodnił podstawy faktyczne przyjętej linii obrony czy też nie (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 4 października 2012 r., I ACa 510/12).

Jeżeli materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych w myśl twierdzeń jednej ze stron, sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów. Należy to rozumieć w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2012 r., I ACa 1320/11). Jak wynika z treści art. 217 § 1 k.p.c. strona może aż do zamknięcia rozprawy przytaczać okoliczności faktyczne i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej. Wykrycie prawdy przez sąd ogranicza się w zasadzie do przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez strony. Zasada prawdy materialnej nie może przekreślać kontradyktoryjności procesu, gdyż ciężar wskazania niezbędnych dowodów spoczywa przede wszystkim na stronach procesowych.

W świetle dotychczasowego wyводу należy uznać, że brak jest dowodów na okoliczność tego, że istniał związek przyczynowo-skutkowy zgłaszanych przez powódkę dolegliwości z krytycznym zdarzeniem. Jak wskazali biegli mając na uwadze przebieg zdarzenia i zakres uszkodzeń pojazdów nie mogło dojść do powstania deklarowanych przez powódkę obrażeń.

Należy też zauważyć, że zeznania świadków – członków rodziny powódki, którzy z wyjątkiem męża powódki A. H. nie byli bezpośrednimi świadkami zdarzenia były przedmiotem rozważań biegłych, którzy uwzględnili je w swojej opinii. Zeznania świadka M. P. nie wniosły nic do sprawy z wyjątkiem tego, iż świadek zeznał, że powódka uległa jeszcze innemu wypadkowi.

Wobec powyższego Sąd uznał, że istnienie roszczenia zgłoszonego w pozwie nie zostało wykazane, wobec czego powództwo oddalono.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 i art. 99 k.p.c. Należy stwierdzić, że pozwany wygrał proces w całości. W konsekwencji, na powódce spoczywa obowiązek zwrotu pozwanemu całości poniesionych przez niego kosztów postępowania. Na koszty poniesione przez pozwanego składa się koszt zastępstwa procesowego w kwocie 3600 zł, którą to stawkę ustalono w oparciu o §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych, obowiązującego w chwili wniesienia pozwu oraz 17 zł, a nadto kwoty 600 zł. uiszczonej zaliczki na poczet opinii biegłych. W pozostałym zakresie z uwagi na to, że powódka była zwolniona od kosztów sądowych sąd obciążył nimi Skarb Państwa.